

ਉਸ ਦੀ ਅਗਲੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।

ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਧਾਰਾ 17(2) ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ 'ਸੀਮਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਟਕਰਾਅ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 17 ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਰੈਜ਼ ਜੂਡੀਕਾਟਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਨਿਗਰਾਨ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਅਪੀਲ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ।

. ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਡੀ.ਕੇ. ਮਹਾਜਨ ਜੇ.

ਹੰਸ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬ੍ਰਹਮੀ ਦੇਵੀ - ਜਵਾਬਦੇਹ

1960-02-0034-0043

ਹੰਸ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬ੍ਰਹਮੀ ਦੇਵੀ - ਜਵਾਬਦੇਹ

1955 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 7031

ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ (1887 ਦਾ XVI)—ਸੈਕਸ਼ਨ 42, 43, 44, 47, 49, 74 ਅਤੇ 88—ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ — ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧ— ਜਦੋਂ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ — ਕੀ ਡਿਕਰੀ ਪਾਸ ਹੋਣ 'ਤੇ ਜਾਂ ਉਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਅਸਲ ਨਿਬੇੜਾ - ਸੈਕਸ਼ਨ 47 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ - ਕੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ - ਖੜੀ ਫਸਲ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ —ਕੀ ਕਾਨੂੰਨੀ— ਪ੍ਰਤੀਕ ਅਧਿਕਾਰ — ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਜਾਂ ਕਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਆਪਣੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦਾ ਉਪਾਅ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜਿਸ ਪਲ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼

1960-02-0034-0043

ਹੰਸ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬ੍ਰਹਮੀ ਦੇਵੀ - ਜਵਾਬਦੇਹ

ਪਾਸ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਹੁਣ ਤੋਂ ਧਿਰਾਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਗੀਆਂ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਭੌਤਿਕ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਆਪਸੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਅਮਲ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਨਿਰਧਾਰਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਅੰਤਮ ਹੁਕਮ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਰਡਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾਧਾਰੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਆਰਡਰ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ 1887 ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ

1960-02-0034-0043

ਹੰਸ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬ੍ਰਹਮੀ ਦੇਵੀ - ਜਵਾਬਦੇਹ

ਅਤੇ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਅਰਥਾਤ, 1 ਮਈ ਤੋਂ 15 ਜੂਨ ਤੱਕ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ 1887 ਦੀ ਧਾਰਾ 49 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਫਸਲਾਂ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਜੇ ਫਸਲਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਫਸਲ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦੀ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਉਪਾਅ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 74 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਭਾਵ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਗਰੀਕਿਊਲਚਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਅਸਲ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਡਿਲਿਵਰੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਮਠਾਰੂ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਵਧੀਕ ਅਪੀਲੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਮਿਤੀ 26 ਮਈ 1955 ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗਰਗ, ਸਬ-ਜੱਜ, III ਕਲਾਸ, ਉਨਾ ਮਿਤੀ 7 ਫਰਵਰੀ, ਨੂੰ ਸੋਧਦੇ ਹੋਏ,

1960-02-0034-0043

ਹੰਸ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬ੍ਰਹਮੀ ਦੇਵੀ - ਜਵਾਬਦੇਹ

1955 (ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਹੁਕਮ ਦੇਣਾ ਕਿ ਕਬਜ਼ਾ 1 ਮਈ 1955 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਸ ਹੋਣਾ ਸੀ), ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇਣ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ 2206, 2207, 5792, 2225 ਅਤੇ 5041, 26 ਕਿੱਲ. 3 ਮਿ.ਲੀ. ਖੇਤਰ ਵਿਚ, ਜੋ ਕਿ 10 ਅਗਸਤ 1951 ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਵੰਡ ਸਮੇਂ ਖਾਲੀ ਪਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ 2122, 2125, 5322, 5797, 5798, 2299, 5609, 5328 ਅਤੇ 5207 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਿਆਂ ਕੁੱਲ 19 ਕਿੱਲ. 5 ਮਿ.ਲੀ. ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਪੂਰੇ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਪੀ ਸੀ ਪੰਡਿਤ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀ ਪੀਸੀ ਜੈਨ ਨਾਲ ਸ਼ਮੀਰ ਚੰਦ।

ਨਿਰਣਾ

ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.—ਇਹ ਹੁਕਮ ਸੱਤ ਜੁੜੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ। ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਪੱਖ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਿਕ ਹਨ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਪੁਰਾਣੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹਨ। ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਹਨ ਜੋ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਹਿਸ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹਨਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ: -

ਹੰਸ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬ੍ਰਹਮੀ ਦੇਵੀ - ਜਵਾਬਦੇਹ

(i) ਕੀ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਜਾ ਕੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ?

(ii) ਜੇਕਰ ਅਸਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਕੀ ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ?

ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਵਾਲਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਲਈ ਬਕਾਇਆ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸਨ - ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਕਹੇ ਜਾਣਗੇ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ (1887 ਦਾ ਨੰਬਰ XVI) ਦੀ ਧਾਰਾ 43 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਜੋ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 44 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ। ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਅਸਲ ਭੌਤਿਕ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਕਿ ਖਾਲੀ ਪਈ

ਹੰਸ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬ੍ਰਹਮੀ ਦੇਵੀ - ਜਵਾਬਦੇਹ

ਸੀ ਅਤੇ ਫਸਲਾਂ ਹੇਠਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਕਬਜ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੰਜਾਬ ਆਕੂਪੈਂਸੀ ਟੈਨੈਂਟਸ (ਵੈਸਟਿੰਗ ਆਫ ਪ੍ਰੋਪ੍ਰਾਈਟਰੀ ਰਾਈਟਸ) ਐਕਟ, 1952 (1953 ਦਾ ਐਕਟ ਨੰਬਰ VIII) 15 ਜੂਨ, 1952 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਸ ਐਕਟ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੇ ਜਬਰੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ, ਜਿੱਥੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਇਸ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰੱਖਿਆ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਡਿਸਪੋਜ਼ਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ 1953 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰ: XIII ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਪੂਰਨ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਏ ਸਨ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਬਣ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸੈੱਟ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀ। ਜੇ

1960-02-0034-0043

ਹੰਸ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬ੍ਰਹਮੀ ਦੇਵੀ - ਜਵਾਬਦੇਹ

ਕਿ ਖਾਲੀ ਪਈ ਸੀ ਪਰ ਜੇ ਜ਼ਮੀਨ ਫਸਲਾਂ ਹੇਠ ਸੀ ਉਸ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦਿਆਂ ਜੇ ਜ਼ਮੀਨ ਖਾਲੀ ਪਈ ਸੀ, ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਸਬੰਧੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੇ। ਜੇ.ਐਨ.ਕਪੂਰ, ਜਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਹੋਰ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਮਠਾੜੂ, ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਵੱਲੋਂ ਖਾਲੀ ਪਈ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਫਸਲਾਂ ਹੇਠਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸਬੰਧੀ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸੈੱਟ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਰਕ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਮੌਜੂਦਾ ਸੱਤ ਅਪੀਲਾਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਹਨ।

ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਹੋਵੇਗਾ ਬਲਕਿ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ - ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ: -

[ਉਸ ਦਾ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਹੈਡ ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 42, 43, 44, 47, 49, 74 ਅਤੇ 88 ਅਤੇ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ।

ਹੁਣ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਪਹਿਲੇ

1960-02-0034-0043

ਹੰਸ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬ੍ਰਹਮੀ ਦੇਵੀ - ਜਵਾਬਦੇਹ

ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੀ ਘੋਖ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਪਰਖਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਦਵਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ।

ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀ ਪੰਡਤ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਅੰਤਮ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ, ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਉਸੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਮੀਰ ਚੰਦ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਢੁਕਵੀਂ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ।

ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ

1960-02-0034-0043

ਹੰਸ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬ੍ਰਹਮੀ ਦੇਵੀ - ਜਵਾਬਦੇਹ

ਪਹੁੰਚਿਆ ਹਾਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਪੰਡਿਤ ਦੀ ਦਲੀਲ ਸਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਬਲਤਾ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਪੰਡਿਤ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਜਾਂ ਕਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ (ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਬਾਰੇ ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇਖੋ)। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਾਂ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਆਪਣੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦਾ ਉਪਾਅ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜਿਸ ਪਲ ਮਕਾਨ ਮਾਲਿਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਤੋਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਗੀਆਂ। ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ

1960-02-0034-0043

ਹੰਸ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬ੍ਰਹਮੀ ਦੇਵੀ - ਜਵਾਬਦੇਹ

ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਭੌਤਿਕ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਰਡਰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਆਪਸੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਦਾ ਅਮਲ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਨਿਰਧਾਰਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਤਕਾਲ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਅੰਤਮ ਹੁਕਮ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਰਡਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾਧਾਰੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਆਰਡਰ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਜੈ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਭੂ ਦੇਵ (1) ਅਤੇ ਰਾਮਜੀਭਾਈ ਵੀਰਪਾਲ ਸ਼ਾਹ ਬਨਾਮ ਗੋਰਧਨਦਾਸ ਮਗਨਲਾਲ ਭਾਗਾਈ (2) ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 49(1)(a) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਸਮਰਥਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਬੇਦਖਲ ਹੋਣ ਤੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ

1960-02-0034-0043

ਹੰਸ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬ੍ਰਹਮੀ ਦੇਵੀ - ਜਵਾਬਦੇਹ

ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਉਹੀ ਕਿਰਾਇਆ ਅਦਾ ਕਰੇਗਾ ਜੇ ਉਹ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਦਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਲ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਲੰਬੇ ਕਿੱਤੇ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਮਾਲ ਅਫਸਰ ਲੰਬੇ ਕਿੱਤੇ ਲਈ ਕਿਰਾਏ ਵਜੋਂ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਦਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਕੋਈ ਵੀ ਕਿਰਾਇਆ ਤੈਅ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਸਿਰਫ ਤਾਂ ਹੀ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਦੂਜੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਫਿਰ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਮੀਰ ਚੰਦ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਬਜ਼ਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵ 1 ਮਈ ਤੋਂ 15 ਜੂਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 49 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕਬਜ਼ਾਧਾਰੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਪੰਜਾਬ ਆਕੂਪੈਂਸੀ ਟੈਨੈਂਟਸ (ਵੈਸਟਿੰਗ

1960-02-0034-0043

ਹੰਸ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬ੍ਰਹਮੀ ਦੇਵੀ - ਜਵਾਬਦੇਹ

ਆਫ ਪ੍ਰੋਪ੍ਰਾਈਟਰੀ ਰਾਈਟਸ) ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਪੂਰਨ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸ਼੍ਰੀ ਪੰਡਿਤ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਬਜ਼ਾ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਕਿ 1 ਮਈ ਤੋਂ 15 ਜੂਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 49 ਦੀ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਈ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਘਾਤਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ *ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ 1953 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰਬਰ VIII ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਇਸਦੇ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਰਿਕਾਰਡ ਘੋਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਪੰਡਿਤ ਦੀ ਦਲੀਲ ਸਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 74 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼੍ਰੀ ਪੰਡਿਤ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੀ ਤਾਕਤ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਕ੍ਰਮ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

“ਡਿਕ੍ਰੀ-ਹੋਲਡਰ ਦਾ ਸ਼ਿਵ ਨਾਥ ਅਟਾਰਨੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੇ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਸਾਬਕਾ ਧਿਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਡਿਕ੍ਰੀ-ਹੋਲਡਰ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ

1960-02-0034-0043

ਹੰਸ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬ੍ਰਹਮੀ ਦੇਵੀ - ਜਵਾਬਦੇਹ

ਵਿਰੁੱਧ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਅੱਜ ਤੱਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 18 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1951 ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਫੀਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। ਅਤੇ ਵਾਰੰਟਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਡਿਕ੍ਰੇਟਲ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਰੈਵੇਨਿਊ ਅਫਸਰ ਨੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਹ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਵਾਦਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਿਕ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਅਰਥਾਤ, 1 ਮਈ ਤੋਂ 15 ਜੂਨ ਤੱਕ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵਾਰੰਟ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਤਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਕਬਜ਼ਾ ਅਗਸਤ, 1951 ਵਿੱਚ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ

1960-02-0034-0043

ਹੰਸ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬ੍ਰਹਮੀ ਦੇਵੀ - ਜਵਾਬਦੇਹ

ਤੱਥ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਨੇ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਰੂਮ ਵਿਚ ਭੇਜਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਕਬਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਸਕੋਰ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਬਾਰੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾ ਦੂਜਾ ਹਿੱਸਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 49 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਫਸਲਾਂ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਵੀ ਬਿਨਾਂ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਹੈ। ਜੇ ਫਸਲਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਆਪਣੀ ਫਸਲ ਇਕੱਠੀ ਕਰ ਸਕੇ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦੀ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਉਪਾਅ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 74 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਉਪਾਅ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ (1953 ਦਾ ਐਕਟ ਨੰਬਰ VIII) ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ

1960-02-0034-0043

ਹੰਸ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬ੍ਰਹਮੀ ਦੇਵੀ - ਜਵਾਬਦੇਹ

ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।

ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਗੱਲ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਕੀ ਹਨ। ਇਸ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 88 ਮਾਲ ਅਦਾਲਤਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈਟਲ ਹੈ ਕਿ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਅਸਲ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਡਿਲਿਵਰੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ ਜੈਮਲ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਰਾਖਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1), ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੇਵਾ ਤੇ ਹੋਰ ਵੀ.ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਤੇ ਹੋਰ (2), ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗੰਡਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ (3), ਅਤੇ ਭੁੱਲੂ ਬੇਗ ਬਨਾਮ ਜਤਿੰਦਰ ਨਾਥ ਸੇਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (4).

ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, 1955 ਦੀ ਰੈਗੂਲਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ: 703 ਅਤੇ 838 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ 1955 ਦੀਆਂ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲਾਂ ਨੰ: 871, 872, 873, 874 ਅਤੇ 875 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

1960-02-0034-0043

ਹੰਸ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬ੍ਰਹਮੀ ਦੇਵੀ - ਜਵਾਬਦੇਹ

ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆ ਕੀਤੀ ਜੁਬਾਨੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ,
ਮੈਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਦਾ/ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੇ ਕੇਸ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ
ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਯੋਗ ਹਨ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਮਹਾਸਭਾ

ਭੁਵਨੇਸ਼ਵਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿਨਹਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ.ਜੇ., ਪੀ.ਬੀ.ਗਜੇਂਦਰਗੜਕਰ,
ਕੇ.ਐਨ.ਵਾਂਚੂ, ਕੇ.ਸੀ.ਦਾਸ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਜੇ.ਸੀ.ਸ਼ਾਹ, ਜੇ.ਜੇ.

ਸ਼ਿਵਜੀ ਨੱਥੂਭਾਈ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1959 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 428.

ਖਾਣਾਂ ਅਤੇ ਖਣਿਜ (ਰਜਿਡੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ) ਐਕਟ (1948 ਦਾ ਬਿੱਲ)—
ਸੈਕਸ਼ਨ 6—ਖਣਿਜ ਰਿਆਇਤ ਨਿਯਮ, 1949,

1960-02-0034-0043

ਹੰਸ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬ੍ਰਹਮੀ ਦੇਵੀ - ਜਵਾਬਦੇਹ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਿਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

anju sehgal